

§ 252.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en *sindssyg* Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa et Sindsygehospital, enten fordi den syge er farlig for sig selv, eller fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vil forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Sindsygehospital. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa ved Indlæggelsens Iværksættelse og at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Indlæggelse paa Hospitalet finder Sted.

Stk. 2. Det offentlige skal i Trangstifælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invaliderende, Aldersrente eller Hjælp efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er Patient paa et Sindsygehospital eller af dette er anbragt i kontrolleret Familiepleje. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som Invaliderende eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

§ 253.

Efter en Patients Udskrivning fra Sindsygehospital skal det sociale Udvalg i hans Opholdskommune efter vedkommende Overlæges Indstilling være berettiget til i Trangstifælde at understøtte ham med Familie i indtil 3 Maaneder, saafremt det kan antages, at saadan Understøttelse er af væsentlig Betydning for hans Tilbagevenden til Arbejde eller for at undgaa, at økonomiske Bekymringer virker nedbrydende paa hans genvundne Helbred.

§ 254.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse fra de nærmeste om at tage sig af en *aandssvag* Person, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke inddrages under Aandssvageforsorg, enten fordi den aandssvage er farlig for sig selv, eller fordi hans hele Tilstand eller de Forhold, hvorunder han lever, tilsiger det. Saafremt vedkommende Læge skønner, at saadan Inddragelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Aandssvageanstalt. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at bistaa Aandssvagevæsenet samt at drage Omsorg for den aandssvages forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Inddragelse under Aandssvageforsorg maatte finde Sted.

Stk. 2. Udvalget foretager for alle *Børn*, der paa Grund af manglende aandelige Udvikling i paafaldende Grad er ude af Stand til at følge med i den normale Skoleundervisning, snarest muligt *Indberetning* til vedkommende Aandssvageanstalt, for at det kan blive afgjort, om vedkommende Barn skal inddrages under Aandssvageforsorg. Modsetter Forsørgeren sig Barnets Inddragelse under Aandssvageforsorg, gennemfører Udvalget den under Iagttagelse af Reglerne i Kap. IX.

Stk. 3. Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen af sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager manglende Aandsevner i det i Stk. 1 omhandlede Omfang, til det sociale Udvalg i paagældendes Opholdskommune at afgive Indberetning herom, og en tilsvarende Pligt paahviler Ledere af Stats- og kommunale Skoler saavel som af privat Undervisning.

§ 255.

Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *Epileptiker*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning,